

Utgave 1/2016,
årgang 27

NYHETSBLAD FRA
BEDEHUSET BETEL

STORHALL
SØNDAGSSKOLEN,
SIDE 2

VKU
ÅPEN KJELLER MED
VAFLER, SIDE 3

FRA ARKIVET
PORTRETT AV
INGVALD SØRENSEN

BETEL-NYTT

FRELSE FOR ALLE

Dagen som forandret alt

For så høyt har Gud elsket verden at han gav sin Sønn, den enbårne, for at hver den som tror på ham, ikke skal gå fortapt, men ha evig liv. Gud sendte ikke sin Sønn til verden for å dømme verden, men for at verden skulle bli frelst ved ham. Joh 3, 16-17

Hvor lenge skal det vare? Føler jeg smerten hele tiden? Når vil det være over? Det må ha vært mange spørsmål og følelser knyttet til denne dagen for Barabbas. En tøff mann med en fryktløs fasade, som var fengslet for opprør og mord. Tiden var inne for å få sin straff. Han var mannen som fikk livet snudd på hodet.

Jeg ser for meg en varm dag i Jerusalem for ca 2000 år siden. Det var mye folk og kaostilstander i storbyen under høytiden. Hver påske

pleide Pilatus å sette en fange fri, den folkemengden ba han om. Barabbas visste om dette, men han turte ikke å håpe. Folket visste hvem han var og hva han hadde gjort.

Barabbas og Jesus stod foran folkemengden. Pilatus ønsket at folkemengden skulle benytte anledningen til å sette Jesus fri – den mannen som han visste var uskyldig. Både Pilatus og Barabbas hadde hørt hva Jesus hadde gjort; helbredet lamme, gitt synet tilbake, drevet ut onde ånder og reist folk opp fra de døde. Det var kun gode gjerninger.

Barabbas kan ikke ha trodd det han hørte: "Fri Barabbas! Gi oss Barabbas fri!". Det kunne ikke stemme. Hvorfor skal jeg gå fri?

Skyldige Barabbas, uskyldige Jesus. Rollene hadde byttet plass. Barabbas fikk livet sitt i gave, og Jesus døde for ham, helt ufortjent.

Disse dagene i Jerusalem forandret alt. Ikke bare for Barabbas, men for deg og meg. For når Jesus døde på korset, åpnet han en vei som tidligere var stengt. Veien mellom Gud og mennesket.

I Bibelen står det at du og jeg stiller likt som Barabbas, foran Gud. Vi er alle lovbrøtere. Men på grunn denne dagen, tok Jesus straffen i stedet for oss.

Guds største ønske er at vi skal ta i mot Jesus, slik at vi kan leve sammen med Ham. Det er Guds kjærlighetserklæring til oss. Det er det påsken handler om.

Det er fullbrakt! - Joh. 19,30

AV HEGE BÅRDSSEN

Søndagsskolen, største gruppa i Storhall

Første søndag i måneden

Søndagsskolen på bedehuset er delt i to grupper etter alder.

Gruppa med de eldste barna har søndagsskole med aktiviteter en gang i måneden. Tidligere har gymsalen på skolen vært brukt. Straks det var mer enn 20 personer på gruppa ble plassen en utfordring.

Så fra i år av har søndagsskolen leid Storhall Karmøy til dette formålet :-)

De ønsker å prøve et semester for å se hvordan det fungerer. Det har vært en braksuksess fra første gang. Det er stooroltreplass i flerbrukshallen og søndagsskolen har kjøpt inn utstyr til landhockey, fotball,

badminton, kanonball og mye mer.

På bildet ser vi Inger Marie Nilsen mens hun har andakt for barna som sitter på tribunen. Har du barn i rette alder er de velkommen til å begynne i søndagsskolen.

Resterende søndager i storhallen vårsemesteret 2016:

- 6. mars
- 3. april
- 8. mai

Nytt styre for året i VKU:

- ▶ Tommy Bårdsen, formann
- ▶ Øystein Eriksson, nestformann
- ▶ Elisabeth Eriksson, sekretær
- ▶ Hege Bårdsen, økonomiansvarlig
- ▶ Henrik Sjøen
- ▶ Kjell Roar Vik
- ▶ Oddgeir Steinnes
- ▶ Hans Inge Østhus
- ▶ Janne Elise Sandhåland Magnussen
- ▶ Jostein Koch
- ▶ Sivert Rosberg

VKU

Starten på året i VKU har vært fylt med god forkynning, mye folk og herlig stemning på lørdagskveldene. Vi har veldig mange grunner til å være takknemlige i VKU. Det gjelder både forkynningen og oppmøtet helg etter helg. Det er kjekt og givende å få være med på!

Året ble sparket i gang med en andakt av Gerd-Kari Sund, hvor hun forkynte viktigheten av fellesskap og tilhørighet. Et veldig aktuelt tema i disse dager hvor identitet generelt kan være vanskelig for mange. I tillegg har vi vært med å arrangere #treff på Langåker. Det resulterte, som det ofte gjør, i fullt hus. Gøy å se at vi kan fylle bedehus etter bedehus til randen når vi går sammen om noe en lørdagskveld.

Vi har også fått være med å arrangere "fellesmøte" i lag med bedehuset i forbindelse med møteserien til Nils Kåre Strøm og Gaute Melberg. Det er så bra at vi kan samles alle sammen innimellom.

Videre ser vi fremover mot lysere tider og flere samlinger utover våren.

17.april har VKU ansvar for betel18, og vi håper akkurat du som leser dette kommer og blir med på denne storsamlingen. Ellers samles hver lørdag klokka 21:00, med mindre det er noen fellesarrangement vi er med på. Våren byr på bl.a fellesmøter med Ljosheim, F.U.A og #treff. For deg som er nysgjerrig og vil følge med på hva som skjer, følg VKU på facebook og instagram(instavku). Aktiviteten på sistnevnte varierer veldig, men vi glimter til innimellom.

Åpen kjeller byr på mye digg! Her er Henrik og Elisabeth i vaffelproduksjon.

Fra møteplanen:

MARS

- 15: NSP AID - Gunnar Hamnøy
- 16: Bønn - og vitnemøte kl. 19.30
- 20: Betel 18: Palmesøndag
- 23: Bønn - og vitnemøte kl. 19.30
- 24: Møte kl. 11 ved Indre Sjø
- 25: Møte kl. 11 ved Indre Sjø
- 27: Møte kl. 11 ved NLM
- 28: Møte kl. 18 ved NLM
- 30: Bedehusforening

APRIL

- 3: Betel 11: Per Sverre Bårdsen
- 6: Bønn og vitnemøte
- 10: Møte kl. 11 ved BBIF
- 12: Kvinnekveld ved Blåklukka kv. forening
- 13: Bønn- og vitnemøte kl. 19.30
- 17: Betel 18
- 20: Bønn- og vitnemøte
- 24: Møte kl. 11, Brødsbrytelse
- 27: Bedehusforening

MAI

- 1: Betel 11, sang av Havgap
- 4: Bønn- og vitnemøte kl. 19.30
- 8: Møte kl. 11 ved Indre Sjø
- 11: Bønn- og vitnemøte kl. 19.30
- 15: Betel 18: Troshelt #ESTHER
- 17: 17. mai fest
- 18: Bønn- og vitnemøte kl. 19.30
- 22: Møte kl. 11 ved Samemisjonen
- 25: Bedehusforening kl. 19.30
- 26: Basar Himalpartner kl. 19
- 29: Betel 11 med brødsbrytelse

JUNI

- 1: Bønn- og vitnemøte kl. 19.30
- 5: Møte kl. 11 ved NLM
- 7: BBIF kl. 18.30
- 8: Bønn- og vitnemøte kl. 19.30
- 12: Betel 18: David Sjøen, sang Gerd Kari

se ellers betelvea.no for mer/opdatert info

Tema for Betel18 våren 2016

Livshistorier i Bibelen

PÅSKEN

Hva skjedde egentlig? Her er noen utsnitt fra Bibelen for de viktigste dagene.

Palmesøndag

- ▶ Da de nærmet seg Jerusalem og kom til Betfage ved Oljeberget, sendte Jesus to disipler av sted og sa til dem: «Gå inn i landsbyen som ligger foran dere! Der skal dere straks finne et esel som står bundet og har en fole hos seg. Løs dem og lei dem hit til meg! Og om noen kommer med spørsmål, skal dere svare: 'Herren har bruk for dem.' Da skal han straks sende dem med dere.» Dette skjedde for at det ordet skulle oppfylles som er talt gjennom profeten:
- ▶ Si til Sions datter: Se, din konge kommer til deg, ydmyk er han og rir på et esel og på trekkdyrets fole.
- ▶ Disiplene gikk av sted og gjorde som Jesus hadde sagt, og hentet eselet og folen. Så la de kappene sine på dem, og han satte seg opp. Mange i folkemengden bredte kappene sine ut over veien, andre skar greiner av trærne og strødde på veien. Og mengden som gikk foran, og de som fulgte etter, ropte:
- ▶ Hosanna, Davids sønn! Velsignet er han som kommer i Herrens navn! Hosanna i det høyeste! Matteus, 21, 1-9

Skjærtorsdag

- ▶ På den første dagen i de usyrede brøds høytid kom disiplene til Jesus og spurte: «Hvor vil du vi skal gjøre i stand til påskemåltidet for deg?» Jesus svarte: «Gå inn i byen, til den mannen dere vet, og si til ham: 'Mesteren sier: Min time er nær; hos deg vil jeg holde påskemåltid med disiplene mine.'» Disiplene gjorde som Jesus hadde pålagt dem, og de gjorde i stand påskemåltidet.
- ▶ Da det ble kveld, tok Jesus plass ved bordet sammen med de tolv. Mens de spiste, sa han: «Sannelig, jeg sier dere: En av dere skal forråde meg.» Da ble de dypt bedrøvet, og den ene etter den andre sa til ham: «Det er vel ikke meg, Herre?» Men han svarte: «Den som har dypet hånden i fatet sammen med meg, han skal forråde meg. Menneskesønnen går bort, som det står skrevet om ham. Men ve det mennesket som forråder Menneskesønnen! Det hadde vært bedre for det mennesket om det aldri var født.» Judas, han som forrådte ham, spurte da: «Det er vel ikke meg, rabbi?» «Du har sagt det», svarte Jesus.
- ▶ Mens de holdt måltid, tok Jesus et brød, takket og brøt det, ga disiplene og sa: «Ta imot og spis! Dette er min kropp.» Og han tok et beger, takket, ga dem og sa: «Drikk alle av det! For dette er mitt blod, paktens blod, som blir utøst for mange så syndene blir tilgitt. Jeg sier dere: Fra nå av skal jeg ikke drikke av denne frukten av vintreet før den dagen jeg drikker den ny sammen med dere i min Fars rike.» Matteus, 26, 17-29

Langfredag

- ▶ Pilatus grep nå Jesus og lot ham bli pisket. Soldatene flettet en krone av tomrer og satte den på hodet hans, og de la en purpurkappe om ham. Så trådte de fram for ham og sa: «Vær hilset, jødernes konge!» Og de slo ham i ansiktet. Pilatus gikk igjen ut av borgen og sa til jødene: «Jeg fører ham nå ut til dere for at dere skal forstå at jeg ikke finner noen skyld hos ham.»
- ▶ Så kom Jesus ut, og han bar tornekrone og purpurkappen. Pilatus sier til dem: «Se det mennesket!» Men da overprestene og vaktmennene fikk se ham, ropte de: «Korsfest! Korsfest!» Pilatus sa: «Korsfest ham dere! Jeg finner ingen skyld hos ham.» Jødene svarte: «Vi har en lov, og etter loven er han skyldig til å dø fordi han har gjort seg selv til Guds Sønn.»
- ▶ Da Pilatus hørte dette, ble han enda reddere. Han gikk inn i borgen igjen og sa til Jesus: «Hvor er du fra?» Men Jesus ga ham ikke noe svar. «Svarer du meg ikke?» sa Pilatus. «Vet du ikke at jeg har makt både til å gi deg fri og til å korsfeste deg?» Jesus svarte: «Du hadde ingen makt over meg dersom den ikke var gitt deg ovenfra. Derfor har han som har utlevert meg til deg, større skyld.» Etter dette ville Pilatus gi ham fri. Men jødene ropte: «Gir du ham fri, er du ikke keiserens venn. Den som gjør seg selv til konge, setter seg opp mot keiseren.»
- ▶ Da Pilatus hørte dette, førte han Jesus ut av borgen og satte seg i dommersetet, som sto på et sted som heter Helleplassen, på hebraisk Gabbata. Det var helgaften før påske, omkring den sjettime. Pilatus sier da til jødene: «Se, her er kongen deres!» Men de ropte: «Bort med ham, bort med ham! Korsfest ham!» «Skal jeg korsfeste kongen deres?» spurte Pilatus. «Vi har ingen annen konge enn keiseren», sa overprestene. Da overga han Jesus til dem for at han skulle korsfestes.
- ▶ Så tok de Jesus med seg. Han bar selv korset sitt og gikk ut til det stedet som heter Hodeskallen, på hebraisk Golgata. Der korsfestet de ham, og sammen med ham to andre, en på hver side og Jesus mellom dem. Pilatus hadde laget en innskrift og festet til korset. Den lød: «Jesus fra Nasaret, jødernes konge.»
- ▶ Siden stedet der Jesus ble korsfestet, lå nær byen, og innskriften var på hebraisk, latin og gresk, leste mange av jødene denne innskriften. Jødernes overprester sa da til Pilatus: «Skriv ikke: 'Jødernes konge', men skriv: 'Dette er han som sa: Jeg er jødernes konge'.» Pilatus svarte: «Det jeg skrev, det skrev jeg.»
- ▶ Da soldatene hadde korsfestet Jesus, tok de klærne hans og fordelte dem på fire, én del til hver soldat. De tok også kjortelen. Men den var uten sømmer, vevd i ett stykke ovenfra og helt ned. Da sa de til

hverandre: «La oss ikke rive den i stykker, men kaste lodd om hvem som skal ha den.» Slik skulle *dette ordet i Skriften bli oppfylt: De delte mine klær mellom seg og kastet lodd om kappen. Dette gjorde soldatene.

- ▶ Ved Jesu kors sto hans mor, morens søster, Maria som var gift med Klopas, og Maria Magdalena. Da Jesus så sin mor og ved siden av henne disippelen han elsket, sa han til sin mor: «Kvinne, dette er din sønn.» Deretter sa han til disippelen: «Dette er din mor.» Fra da av tok disippelen henne hjem til seg.
- ▶ Jesus visste nå at alt var fullbrakt, og for at Skriften skulle bli oppfylt, sa han: «Jeg tørster.» Det sto et kar der med vineddik. De fylte en svamp med den, satte svampen på en isopstilk og holdt den opp til munnen hans. Da Jesus hadde fått vineddiken, sa han: «**Det er fullbrakt!**» Så bøyde han hodet og utåndet.

- ▶ Det var helgaften, og kroppene måtte ikke bli hengende på korset over sabbaten, for denne sabbaten var en stor høytidsdag. Jødene ba derfor Pilatus om at beina måtte knuses på dem og kroppene bli tatt ned. Soldatene kom da og knuste beina først på den ene og så på den andre som var blitt korsfestet sammen med Jesus. Da de kom til Jesus, så de at han alt var død, og de knuste ikke hans bein. Men en av soldatene stakk ham i siden med et spyd, og straks kom det ut blod og vann. Han som så det, har vitnet om det for at også dere skal tro. Hans vitneutsagn er sant, og han vet at han taler sant. Dette skjedde for at dette ordet i Skriften skulle bli oppfylt: Ikke et bein skal brytes på ham. Og et annet skriftord sier: De skal se på ham som de har gjennomboret.
- ▶ Josef fra Arimatea ba nå Pilatus om tillatelse til å ta ned Jesu kropp. Josef var disippel av Jesus, men i hemmelighet fordi

han var redd for jødene. Pilatus ga ham lov, og han kom og tok kroppen ned. Også Nikodemus var der, han som kom til Jesus første gang om natten. Han hadde med seg en blanding av myrra og aloë, omkring hundre pund. De tok da Jesu kropp og svøpte ham i linklær med den velluktende salven i, slik skikken er ved jødernes gravferder. Der hvor Jesus var blitt korsfestet, var det en hage, og i hagen en ny grav som ingen ennå var blitt lagt i. Fordi det var helgaften for jødene, og fordi graven var så nær, la de Jesus i den. Johannes 19, 1-42

1. Påskedag

- ▶ Tidlig om morgenen den første dagen i uken, mens det ennå er mørkt, kommer Maria Magdalena til graven. Da ser hun at steinen foran graven er tatt bort. Hun løper av sted og kommer til Simon Peter og den andre disippelen, han som Jesus hadde kjær, og hun sier: «De har tatt Herren bort fra graven, og vi vet ikke hvor de har lagt ham.» Da dro Peter og den andre disippelen ut og kom til graven. De løp sammen, men den andre disippelen løp fortere enn Peter og kom først. Han bøyde seg fram og så linklærne ligge der, men gikk ikke inn i graven. Simon Peter kom nå etter, og han gikk inn. Han så linklærne som lå der, og tørkleet som Jesus hadde hatt over hodet. Det lå ikke sammen med linklærne, men sammenrullet på et sted for seg selv. Da gikk den andre disippelen også inn, han som var kommet først til graven. Han så og trodde. Fram til da hadde de ikke forstått det Skriften sier, at han måtte stå opp fra de døde. Disiplene gikk så hjem.
- ▶ Men Maria sto like utenfor graven og gråt. Gråtende bøyde hun seg fram og så inn i graven. Da fikk hun se to hvitklædde engler sitte der Jesu kropp hadde ligget, en ved hodet og en ved føttene. «Hvorfor gråter du, kvinne?» spurte de. Hun svarte: «De har tatt Herren min bort, og jeg vet ikke hvor de har lagt ham.» I det samme snudde hun seg og så Jesus stå der, men hun skjønnte ikke at det var han. «Hvorfor gråter du, kvinne?» spør Jesus. «Hvem leter du etter?» Hun trodde at det var gartneren, og sa til ham: «Herre, hvis du har tatt ham bort, så si meg hvor du har lagt ham, så skal jeg ta ham med meg.» «Maria», sa Jesus. Da snudde hun seg og sa til ham på hebraisk: «Rabbuni» – det betyr mester. Jesus sier til henne: «Rør meg ikke, for jeg har ennå ikke steget opp til Far. Men gå til mine brødre og si til dem at jeg stiger opp til ham som er min Far og Far for dere, min Gud og deres Gud.»
- ▶ Da gikk Maria Magdalena av sted og sa til disiplene: «Jeg har sett Herren!» Og hun fortalte hva han hadde sagt til henne. Johannes 20, 1-18

Av Audun Hjellvik

Bibelen er ikkje berre ei tjukk bok. Den er og ei glitrande Guds bok til oss full av lærdomar av ulikt slag.

Ser ut som dei ville ordna opp sjølv, og då vart løysinga både gal og vond.

Problema desse fire kongane møtte var forbunde med truslar frå fiendefolka rundt dei. Ikkje spøk når fienden synest vera både større og mektigare enn ein sjølv. Korleis då unngå katastrofe? Løysinga kongane syntes vera den beste, var å KJØPA seg ut av problema, enten ved å kjøpa hjelp av andre folk sine hærar, eller ved å betala direkte til angriparane. Men dette kosta, og kvar skulle dei ta midlane frå?

Ja, det er då dårskapen openberrar seg. Alle fire kongane går til templet i Jerusalem, ikkje for å be, men for å henta ut verdier til å kjøpa seg fred med. Plyndring av Guds hus vart løysinga på problemet. Og i templet var der store skattar.

Dei bibelske sanningane er vel dei dyrebaraste skattane Guds folk er betrudd. Salmisten uttrykkjer at Ordet frå Herren er betre enn tusen stykke gull og sølv.... (Salme 119). Ikkje lite verdier i det!

Ingen er vel uvitande om åndskampen i vår tid. Me registrerer fiendar og truslar frå mange kanar. Kva gjer me då? Ein ting me i alle fall ikkje bør gjera: Ofra skattane i Herrens hus for å oppnå fred med angriparane. Når folk ikkje vil høyra dei gamle bibelske sanningane om synd, dom, vrede, fortaping, den Heilage Gud osv, ofrar me dei ikkje for fredens sak.... Me "ranar" ikkje Herrens hus og ofrar skattane der for å kjøpa fred med verda, verken den religiøse eller den heidenske verda. Kongetabbane er ikkje omtalt for etterfølgjing, men heller til vekkjing og rettleiing.

FIRE KONGAR OG FIRE TABBAR

Den gudinspirerte apostelen Paulus skriv til dei heilage i Rom at alt som er skrive før, er skrive oss til lærdom (Rom.15,4). Pensum for oss i "Himmelrikskulen" er stort og verdifullt. (2.Tim.3,16-17). I lys av dette vert GT meir enn interessant.

Og i dag tek me ein snartur innom kongetida. Asa, Joas, Akas og Hiskia (Esekias) er fire svært ulike kongar som styrte i Sørriket i periodar innanfor tidsrommet frå ca 910 til ca 685 f. Kr. Alder, regjeringstid, bakgrunn, karakter og omtale varierte, men der er eit felles trekk med desse fire, som ein kan undra seg over. Alle fire kjem opp i vanskar, og alle fire prøver løysa problema på same måte. Ingen av dei spør Herren om vegleiing eller hjelp.

Me kan godt merka oss at angrepa mot Herrens hus i GT, ofte føregjekk etter to linjer. Det eine var at folk fekk inn ting i Herrens hus som ikkje skulle vera der. Den andre linja var at dei fjerna ting frå Herrens hus som skulle vera der. Den apostoliske definisjonen på Herrens hus i vår tid er Guds menigheit (1.Tim.3,15). Vedrørande fienden sin strategi synest ingenting vera nytt under sola. (Salomo) Ting vert både ført inn og fjerna i Guds menigheit og i dag, utan at folk synest forstå konsekvensane dette vil medføra...

Kjøpa seg fred ved å ofra skattar frå Herrens hus..... Kva skattar har Herrens hus (Guds menigheit) i dag?

Dei gamle bibelske sanningane har alltid skapt reaksjonar. Herrens trufaste vitne har ofte møtt motstand. Bodskapen som kunne berga folk, vart ofte hata. Men sanningsvitna la ikkje om for å tilpassa talen etter folkeviljen. Truskapen gjorde at dei som tala, dei tala som Guds ord, uansett reaksjonar. (1.Pet.4,11)

Fred og popularitet er ikkje hovudmål for Guds folk i denne verda. Men sanninga tru i kjærleik skal me halda fram skattane i Herrens hus, til frelse for fortapte syndarar og til fomying og oppbyggjing for husfolket. Alt anna vil vera tabbar.

30.mai - 5.juni arrangeres Godhet over hele landet

GODHET 2016

Bli med på godhetsbevegelsen du også

”Jesus fra Nasaret ble salvet av Gud med Hellig Ånd og kraft, og (...) gikk omkring overalt og gjorde godt...” (Apog 10, 38).

Godheten var også helt sentral i hvordan de første kristne levde sine liv, og vi tror at det er ment til å kjennetegne oss som er kristne i dag.

Vi tror at godheten ikke bare var tenkt til å være et kjennetegn ved disiplene og den første kirke, men også ved kirken i dag. Det er utgangspunktet for opprinnelsen av Godhet og mottoet vår:

“Små ting gjort i kjærlighet kan forandre verden”.

Dette var utgangspunkt da IMI-kirken Stavanger startet Godhet i 2006. Vi ville ta Jesu ord på alvor om å gjøre Guds godhet tilgjengelig i våre liv og i menighetens liv. Herfra startet en godhetsbevegelse som etter hvert har spredt seg videre til resten av Norge, deriblant til Veia.

I 2015 ble Godhet arrangert for første gang på Veia. Vi gjentar suksessen fra i fjor og ønsker å arrangere godhetsuke på Veia i år igjen. I år arrangeres Godhetsuken fra 30. mai til 5. juni.

Dette er et samarbeid mellom Bedehuset Betel, Klippen og Veivågen Kirke.

I fjor hadde vi mange oppdrag, og enda flere som stilte opp og ville hjelpe til. Vi hadde maleoppdrag, hagearbeid, husarbeid, hjemmebesøk, bygget terrasse, m.m. Folk opplevde det berikende å være med å hjelpe andre, og veldig fint og oppbyggende med samarbeidet mellom menighetene på Veia.

Vi var også på besøk på sykehjemmet på Veia. Bare fantasien setter grenser for hva vi kan hjelpe med. De som vil hjelpe, men ikke har mulighet til å gjøre fysisk arbeid, kan bidra med kaker og bakevarer. Vi har også barnepass for de som trenger det.

Dette er for alle aldre, og det kan være gøy å ta med hele familien.

Ingen er for liten og ingen er for stor.

Tjenestene er selvfølgelig helt gratis.

Godhet har en drøm om at Norge skal omtales som et land hvor godhet er synlig og tilgjengelig for alle mennesker. Rett og slett ved at landets borgere våger å gjøre de små rause gjerningene overfor andre og hverandre.

Vi tror helt enkelt at godhet vil forandre verden. Vil du være med?

Slagord: Ting gjort i kjærlighet kan forandre Veia!

Besøk oss på Facebook: Godhet Veivågen.

Dersom du vil hjelpe eller melde inn oppdrag du trenger hjelp til, kan du enten:

- 1. Gå inn på godhet.no eller**
- 2. Ringe eller sende sms til tlf.nr: 911 21 553.**

Begge tjenestene er åpne fra. 1. mai.

Mvh Vegard Iversen

Faste givere er gull verdt!

Vil du være med å støtte bedehuset gjennom fast givertjeneste? Fast givertjeneste får du ved å kontakte banken din eller du kan opprette det selv i nettbanken din. Du bestemmer selvfølgelig selv hvilket beløp du vil gi og hvor ofte du vil gi. Du er også velkommen til å gi engangsbeløp. På forhånd takk for din støtte!

Konto: 3361.64.07444 - driftskonto bedehuset

Konto: 3361.15.81284 - Sørbø

Fra arkivet:

Dette portrettet av Ingvald Sørensen sto i Betel-Nytt september 1995, og er skrevet av Josef Rosberg.

Blar vi gjennom den første «Forhandlingsboken for bedehuset», finner vi en rekke interessante personligheter som har vært med i styre og stell opp gjennom årene. En av disse var Ingvald Sørensen.

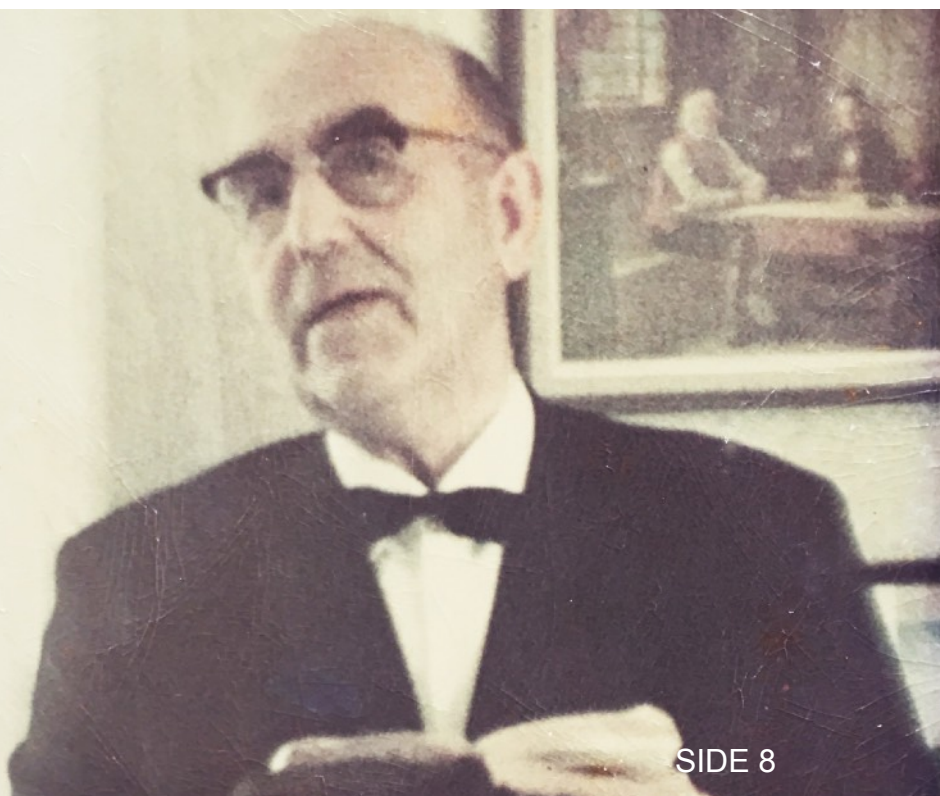
Han var født i år 1896 av foreldre Elisabeth og Søren Kristoffersen, og vokste opp på Munkejord. I 1919 giftet han seg med Marie, f. 1895, datter av Inger Marie og Josef Nilsen på Østhus. Deres 3 barn som vokste opp er Sverre, Marie og Lisebeth.

I den tiden var det ikke så mye forskjellig arbeid å velge mellom, så det ble sjøen som ble hans arbeidsplass. Som ung begynte han med landnot, senere kjøpte han seg skøyte som ble benyttet til stor- og vårsildfiske. Men utviklingen gikk videre. Sammen med et par av sine brødre ble det kjøpt inn større båter som ble benyttet til drivgarnsfiske ved Island og til fraktfart langs kysten og land ved Nordsjøen. En av disse båtene var m/s Ørn. Den ble ombygget til snurpebåt, men ble også benyttet til fraktfart mellom sesongene.

Men Ingvald hadde også fått øye for de åndelige verdier. I ung alder gav seg over til Gud under en vekkelser med Adolf Bjerkreim, og dette preget livet hans i alle år seinere. Hans åndelige hjem var på bedehuset, der han var en av de mest trofaste tilhørerne, uansett hvem som sto på talerstolen. Han var en åpen lytter og en god inspirator for talerne. Han var ikke bare en ordets mottaker, men også en ordets giver. Vi husker hans klare og åndsfylte vitnesbyrd som kunne gripe en og hver. Jeg minnes at han ofte leste fra Filip.2. «Er det noen trøst i Kristus, er det noen kjærlighetens husværelse, er det noen Åndens samfunn, er det noen medfølelse og barmhjertighet?» Det var Kristus han trøstet seg til under alle livets situasjoner. Marie og Ingvald var ivrige misjonsvenner som støttet alle misjonsgrener, men hjertebarnet deres var nok Kinamisjonen.

(Misjonssambandet). De hadde et åpent hjem for predikanter og misjonærer. Det hendte at talerne bodde hos dem i flere uker i trekk. De deltok i flere misjonsforeninger for både små og store. Vi som besøkte dem la merke til at det som oftest lå en åpen bibel for hånden, og at vi fikk nyte både den åndelige og timelige mat sammen.

Gud velsigne de gode minner vi har fra Marie og Ingvald, både fra hjemmet og fra bedehuset.

REDAKSJONEN

Har du aktuelt stoff til Betel-Nytt er du hjertelig velkommen til å kontakte en av oss i redaksjonen. Vi er takknemlige for innspill.

Ingrid Brekkå Rosberg - 404 90 702
Per Størkersen - 905 34 201
Oskar Jone Dalseth - 411 04 247
Janne Hereid Rasmussen - 476 34 169

PRINT / LAYOUT

HBO
Janne

FAST GIVERTJENESTE

Konto: 3361.64.07444 (driftskonto)
Konto: 3361.15.81284 (Sørbø)